

TK

Vztahy

O tom, jak lze páchat i dobro

Konání dobra je chvályhodná věc. Ale dobro lze i páchat!

K tomuto závěru jsem dospěla díky konání mé tchyně.

Moje tchyně Madla je bezesporu dobrý člověk. Ale pokud je toho dobra příliš, přichází bez pozvání, zaplňuje lednici a skříně, stane se nevyžádanou lavinou dobročinnosti, už nejde o konání, ale o páchání dobra!

Madla je v této činnosti nepřekonatelná. Je nebezpečné zajít k ní s dětmi na návštěvu, jelikož vždy odcházíme obtěžkáni taškami s jídlem, balíčky s oblečením, cukrovinkami i hračkami, jelikož Madla to s námi myslí dobře.

„Madlo, nemusíš nám přece vařit, vždyť víš, že denně vařím. Zbytečně si přiděláváš práci,“ podotknu. Madla se bezelstně usměje, prohlásí, že je přece v důchodu, času má spoustu, vaří ráda a je pro ni radostí nám pomáhat. „Já chci ušetřit práci tobě, Janičko,“ pokračuje. „Já uvařím a ty budeš mít víc času na děti.“

Jak jemně a citlivě sdělit Madle, že se její jídlo nedá jíst? Verze nemocniční kuchyně, která zabírá v lednici místo, dokud není za stálého míchání vylita do záchodu?

Můj muž se občas obětuje a stravu od své matky pozře, ale dává přednost mojí kuchyni, stejně jako děti. A pak jsou tu dárky. Například ložní prádlo. Kousavé povlaky se strašlivým vzorem, které hbitě putují do charity. Oblečení pro děti, které jim nesedí, ale vyměnit ho nelze, jelikož chybí účtenky.

Madla zkrátka páchá dobro. Pokud ale opravdu potřebujeme, aby pro nás něco dobrého vykonala, třeba aby pohlídala děti, vždycky jí do toho „něco vlítne“. Například: „Hrozně ráda bych přišla, Janičko, vždyť víš, jak ty naše drobečky miluju, ale jsem objednaná k doktorovi a už to nemůžu odložit.“

Nejhorší jsou narozeniny, svátky, Vánoce... Ačkoliv Madle pokaždé sdělím, co si děti přejí a co by potřebovaly, dostanou vždy to, co je pro ně „nejlepší“. Podle Madly.

K Vánocům jsem od Madly obdržela hráškově zelený svetr. Tu barvu nesnáším, vypadám v ní jak lesní strašidlo blednička bahenní. Manžel zas fasuje „polokošile“ z umělého vlákna, ve kterých se potí. Má je pečlivě složené ve skříně, a když hrozí, že Madla přijde na návštěvu, některou z nich si oblékne. A Madla si pochvaluje, že pořád vypadají jako nové a jak je ten její kluk na věci opatrný.

Ani manželovi se nedaří matku přesvědčit, aby svou dobročinnost nasměrovala jinam.

Jana

Zaznamenala Dagmar Morenová

Názor psychologa

Když se téměř před půl stoletím objevila na knižním trhu publikace George Roberta Bacha a Herba Golberga „Creative Aggression“, stal se z ní rázem bestseller. Dočteme se v ní, jak spousta zdánlivě dobře míněných počinů může být ve skutečnosti pouze dobře „převlečenou“ agresí. Na rozdíl od těch nepřevlečených je však velmi obtížné se jim bránit. Zvláště, když to ten druhý přece myslel tááák dobře. „Obětavá matka“ patří k nejfrekventovanějším podobám nepřímých agresí. Bývá nevyčerpatelnou studnicí nevyžádaných rad a nevyžádané pomoci. V obou případech jde zpravidla o značnou manipulaci. Nakonec i Jana a její muž s paní Madlou její hru hrají. Chabou obranou může být stav, kdy se bezděky stanete mezičlánkem mezi pachatelkou dobra a potřebnými. Viz nakládání s kousavými povlaky. S jídlem, zvláště pak již vařeným, je vše složitější. Kdyby se Vám podařilo vyvést paní tchyni do supermarketu v době, kdy je možné darovat trvanlivé jídlo do potravinové banky, třeba by o tom začala přemýšlet. Pokud má v portfoliu nabízených krmí alespoň něco požitelného, pak si o to zkuste naopak říkat.

Nevyžádaná pomoc a nevyžádané rady jsou vždy právem vnímány jako manipulace a nátlak. Co kdybyste pro změnu věnovali vy vaší paní tchyni například dnešní číslo Květů!?! Nebo alespoň ty předchozí dvě věty.

PhDr. Petr Šmolka